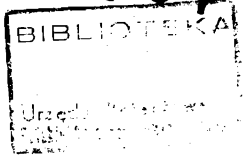

1 września 1927 r.

E 056, 47/06

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 6023.

Kl. 68 a 38.

Leopold Górecki
(Zawiercie, Polska).

Zamek o zatrzymach przestawianych zapomocą magnesów.

Zgłoszono 24 maja 1923 r.
Udzielono 8 października 1926 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy zamka, zaopatrzonego w zatrzymy, które po nastawieniu ich magnesem w położenie właściwe umożliwiają odsunięcie zasuwy (rygla), t. j. otwarcie zamka. Zatrzymy te, ustawiane magnesem w położenie właściwe, można zastosować do budowy wszelkiego rodzaju mechanizmów zamykających, jak np. zatrzasków, kłódek i t. d.. Otwieranie tych mechanizmów wymaga użycia magnesu, który można wykonać w ten sposób, by nadawał się do otwierania jednego tylko zamka z wykluczeniem możliwości otwarcia tegoż jakimkolwiek innym magnesem lub wyttrychem.

Załączony rysunek uwidacznia dla przykładu jedną z wielu możliwych form wykonania wynalazku. Fig. 1 i 2 wyobrażają jedną z części zasadniczych zamka w wido-

kach zgóry i z boku, fig. 3 i 4 wskazują drugą część zasadniczą odpowiednio w widoku zdołu i w przekroju, wreszcie fig. 5 wskazuje schemat zamka.

Mechanizm zamka (fig. 5) składa się z trzech części zasadniczych A, B i C. Część A (fig. 1 i 2) posiada tarczę okrągłą 1 z materiału niemagnetycznego np. z mosiądzu, zaopatrzoną w dowolną ilość trzpieńków 2 (na figurze uwidoczniiono ich w liczbie czterech). Na trzpieńkach tych są osadzone luźno pokrętne prostokątne blaszki 3, które w polu magnetycznym o czterech biegunach N N S S (fig. 1) zajmują ściśle określone położenie. Wskazana tarcza 1 posiada ponadto dwa trzpieńki 4, które służą za prowadnice części B (fig. 3 i 4). Część ta w kształcie pokrywki z zagiętymi brzegami posiada otwory 5, w które wchodzi trzpie-

nie 4 części *A*; na tych trzpieniach są osadzone sprężynki zwite 6, usiłujące utrzymać część *B* stale ponad zatrzymami 3 (fig. 5). Część *B* posiada w bocznej ścianie wycięcia 7. Ilość tych wycięć i rozmieszczenie ich na obwodzie odpowiada ściśle ilości i kierunkowi zatrzymów 3; te ostatnie mogą być ustawione magnesem w położenie zasadnicze (fig. 1). Skoro to nastąpi wówczas część *B* można przesunąć nadół, przewyciężając parcie sprężynek 6, gdy zatrzymy 3 wejdą w znajdujące się naprzeciwko nich wycięcia 7. Przesunięcie nadół części *B* można skutecznie w jakikolwiek właściwy sposób. Np. można w tym celu część *B* zaopatrzyć w zapadki 8, które z jednej strony, wchodząc w odpowiednie zagłębienia 9 zasuwy *C* (fig. 5), utrzymują tę ostatnią w położeniu zamkniętem; zapomocą tych zapadek można, odciągając zasuwę rączką 10 w kierunku strzałki, przesunąć część *B* nadół, co jest możliwe tylko wtedy, gdy zatrzymy 3 znajdują się w polu magnetycznym magnesu, t. j. w chwili otwierania.

Układ tych trzech części zasadniczych uwidacznia schematycznie fig. 5. Zasuwę *C* utrzymują w położeniu zamkniętem zapadki 8 części *B*. Ta ostatnia jest osadzona na trzpieniach 4, opierając się na sprężyny 6, i w położeniu zamkniętem nie można jej przesunąć nadół, gdyż zatrzymy pod wpływem własnego ciężaru zwisają, opierając się na sztyftach 12 (na fig. 1 oznaczono zatrzymy w pozycji zwisającej przerywanymi

linjami) i nie znajdują się naprzeciw odpowiadających im wykrojów 7. Chcąc więc zamek otworzyć, należy magnes *N, N, S, S*, którego ilość i układ biegunów odpowiada rozmieszczeniu i ilości wycięć 7, ustawić w ten sposób, aby każdy z zatrzymów został przyciągnięty przez odpowiadający każdemu z nich biegun magnesu, gdyż tylko wówczas zatrzymy te znajdą się naprzeciwko swych wycięć 7 i umożliwią przesunięcie części *B* względem części *A*. Położenie magnesu musi być w jakikolwiek sposób oznaczone, np. zapomocą kresek lub występów 11 (fig. 1) umieszczonych nazewnątrz zamka (fig. 5). Jak wynika z powyższego, można na zasadzie wynalazku niniejszego zbudować bardzo wiele mechanizmów służących do zamykania. Ponadto, zmieniając ilość zatrzymów, ich rozkład i kierunek, można wykonać znaczną ilość zamków jednego typu.

Zastrzeżenie patentowe.

Zamek, znamieny tem, że zatrzymy ustawiają się polem magnetycznym odpowiednio ukształtowanego magnesu tak, że części ryglujące zamka można wówczas odsunąć w położenie otwarcia.

L. Górecki.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 5.

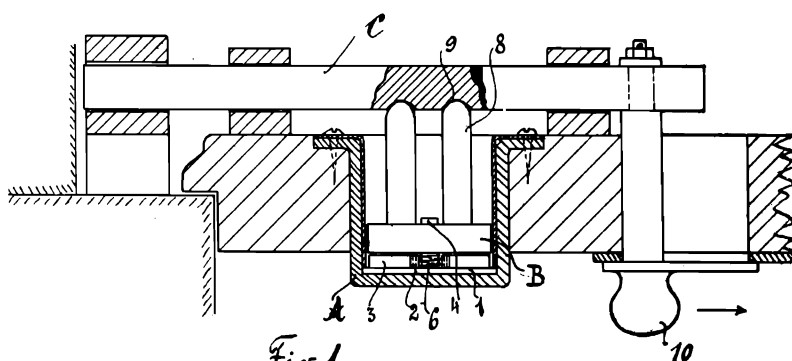

Fig. 1.

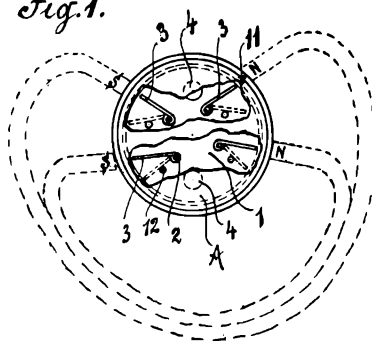

Fig. 2.

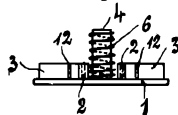

Fig. 3.

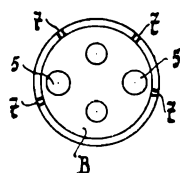

Fig. 4.

